

ВОЛОДЬКО́ Віктор Миколайович (28. 02. 1956, Харків) — живописець і монументаліст. Член НСХУ

(1989). Обл. премія ім. М. Башкирцевої (1987). Закін. Харків. худож.-пром. інститут (1983; викл. [О. Капшук](#), [Б. Косарев](#)). Працює на Полтав. худож.-вироб. комбінаті від 1988. Учасник респ., всесоюз., закордон. мистецьких виставок від 1987. Персон. — у Мальмо (Швеція, 1992), Штуттґарті (Німеччина, 1993), Полтаві (1994, 1996). Свій стиліст. напрям визначає як наїв. абсурдизм. Низка повторюв. символів (маска, парасолька, колесо, хрест, бик і корова, «зрячий» трикутник, труба) мають метафіз. значення. Роботи зберігаються в Полтав. краєзнав. та худож. музеях.

Основні твори

«Думи» (1988), «Явлення трьох світів», «Жінка-труба», «Прощання слов'янки», «Пророк», «Різдво», «Подорож пророка» (усі – 1991), «Настрій» (1995), «Берег жаги» (1999), «День рибалки», «Табу», «Мандри дилетантів», «Пізнє катання» (усі – 2000), «Птахолов» (2003).

[Т. С. Олійник](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Володько Віктор Миколайович / Т. С. Олійник // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27821>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).